

به روایت زبیر توجه فرمایید:

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ يَا عَلِيُّ أَوْصِيكَ فِي نَفْسِكَ بِخِصَالٍ فَاحْفَظْهَا ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ أَعِنَهُ أَمَّا الْأُولَى فَالصِّدْقُ لَا يَخْرُجَنَّ مِنْ فَيْكِ كَذِبَةٌ أَبَدًا وَالثَّانِيَةُ الْوَرَعُ لَا تَجْتَرِئَنَّ عَلَيَّ خِيَانَةً أَبَدًا وَالثَّلَاثَةُ الْخَوْفُ مِنَ اللَّهِ كَأَنَّكَ تَرَاهُ وَالرَّابِعَةُ كَثْرَةُ الْبُكَاءِ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يُبْنِي لَكَ بِكُلِّ دَمْعَةٍ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ وَالخَامِسَةُ بَذْلُ مَالِكَ وَدَمَكُ دُونَ دِينِكَ وَالسَّادِسَةُ الْأَخْذُ بِسُنَّتِي فِي صَلَاتِي وَصِيَامِي وَصَدَقْتِي أَمَّا الصَّلَاةُ فَالْخَمْسُونَ رَكْعَةً وَأَمَّا الصَّوْمُ فَثَلَاثَةٌ أَيَّامٌ فِي كُلِّ شَهْرٍ خَمِيسٌ فِي أَوَّلِهِ وَارْبَعَاءٌ فِي وَسْطِهِ وَخَمِيسٌ فِي آخِرِهِ وَأَمَّا الصَّدَقَةُ فَجُهِدَكَ حَتَّى يُقَالَ أُسْرَفْتَ وَ لَمْ تُسْرِفْ وَ عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ وَ عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ وَ عَلَيْكَ بِصَلَاةِ الزَّوَالِ وَ عَلَيْكَ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَ عَلَيْكَ بِرَفْعِ يَدَيْكَ فِي الصَّلَاةِ وَ تَقْلِيْبِهِمَا عَلَيْكَ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ عَلَيْكَ بِمَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ فَارْكَبْهَا عَلَيْكَ بِمَسَاوِي الْأَخْلَاقِ فَاجْتَنِبْهَا فَإِنَّ لَمْ تَفْعَلْ فَلَا تُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَكَ^۱

امام باقر علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله نقل کرده که آن حضرت به علی علیه السلام فرمود: ای علی! تو را درباره خودت به چند خصلت سفارش می‌کنم. پس آنها را حفظ کن سپس پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: خداوندا یاری کن علی را، بعد فرمود: اما خصلت اول راستگویی است، مبدا که از دهانت ابدا دروغی بیرون بیاید. خصلت دوم پرهیز و ورع است مبدا هرگز به خیانت جرات پیدا کنی، خصلت سوم ترس از خداست به گونه‌ای که گویی او را می‌بینی، خصلت چهارم بسیار گریه کردن از ترس خداست، که برای هر قطره‌ای در بهشت خانه‌ای برایت بنا می‌شود، خصلت پنجم بخشیدن مال و خون (جان) برای دین است، خصلت ششم گرفتن سنت من در نماز و روزهام و صدقه‌ام است، و اما نماز (در سنت پیامبر) پنجاه رکعت است و روزه در هر ماه سه روز است که پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه وسط ماه است، و صدقه، کوشش و زیاده دادن آن است تا جایی که گفته شود اسراف کردی ولی اسراف نمی‌کنی، و بر تو باد به نماز شب و بر تو باد به نماز شب و بر تو باد به نماز شب، و بر تو باد به نماز زوال (نافله ظهر هنگام زوال خورشید از وسط آسمان). و بر تو باد به خواندن قرآن در هر حالی، و بر تو باد به بلند کردن دست‌ها در نماز و برگرداندن آنها (برای دعا)، بر تو باد به مسواک زدن با هر نماز و وضویی، بر تو باد به اخلاق نیک که به آنها آراسته گردی، بر تو باد به پرهیز کردن از اخلاق بد، پس اگر انجام ندادی ملامت مکن مگر خودت را.

امام صادق علیه السلام فرمودند هر گاه برای نماز آماده شدی بگو:

^۱ وسائل الشیعة، ج ۱۵، ص ۱۸۲

اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْدَمُ إِلَيْكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَتِي وَآتَوَجَّهُ بِهِ إِلَيْكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ وَجِيهًا عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ اجْعَلْ صَلَاتِي بِهِ مَقْبُولَةً وَذَنْبِي بِهِ مَغْفُورًا وَدُعَائِي بِهِ مُسْتَجَابًا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ^۲

خداوندا من محمد صلی الله علیه و آله را برای برآورده شدن حاجتم به درگاه تو شفیع قرار می‌دهم و به واسطه او رو به
تو می‌کنم پس مرا به وسیله او نزد خود در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان گردان، نمازم را به وسیله او قبول نما و
گناهم را به واسطه او بیامرز و دعایم را به وسیله او مستجاب کن که تو حتماً غفور رحیم هستی.

^۲ کافی، ج ۳، ص ۳۰۹